

PAVEL ČASAR
MELANCHOLIKÉR

Pavel Časar

MELANCHOLIKÉR

Brahmaputra

Tak jak líně krajem teče Brahmaputra
vyčistil jsem po malířích čtvery futra.

Nyní, stejně jako duše Bráhmova
vypadají čistá futra jak nová.

Podivné snad psychiatrům příliš není
na co všechno mohu myslet při čištění.

Když koncem dubna zaplanou ohně
myslívám často na mistra Jana
jaké to asi bývalo pro něj
když mu tak žhnulo za patama

Opilci třestí si okolo uhlíků
na bohy vzpomenou leda jen ze zvyku
Nad ránem prostydlí, každý je marod
šťěstí, že opravdu začalo jaro

Nesněží
a nikdo k saské čáře neběží
a nikde žádná auta gangů
co budeš hlásit Korantengu?
jen depka trochu padá, ale nesněží

Z právě puklého svahu mžourají amoniti
barevní běžci v davu přes ně se strání řítí
barevní běžci s čísly
s nataženými třísly
nedostihnou nikdy prahu věčného bytí

Antoine v dopise píše mámě
že už se nebojí nechat to na mě
že už se prostě nebojí
dopadnout někam do polí
potichu, nenápadně

Antoine raději žluté písky
než pole zmáčená za bahnisky
– lhostejné je místo dopadu
za ruku s tím Malým zase jdu
nacházet jeho třísky